ଯୋଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଲାଓଦିକିୟ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ କଲିସିଆ - ସଂଖ୍ୟା ଚୌଦ୍ଦିଏ

Jeff Pippenger
2025-12-20

ସଂଖ୍ୟା ଚଉଦ

"ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ" ଇତିହାସକୁ "କେତେଦିନ" ବୋଲି ଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ପ୍ରଶ୍ନ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ସେହି ଦୁଇଟି ଓ ଅନେକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରତୀକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଇତିହାସ, ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମୋହରାଙ୍କନ ସମୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେହି ଅବଧିରେ ସତ୍ୟ ଓ ଅନେକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମିଥ୍ୟା ଅନ୍ତ୍ୟବୃଷ୍ଟି-ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇ ଏକ ବିବାଦ ରହିଛି। କେବଳ ଗୋଟିଏ ଖାଣ୍ଟି ଅନ୍ତ୍ୟବୃଷ୍ଟି-ସନ୍ଦେଶ ଅଛି। ପବିତ୍ର ଇତିହାସର କାହାଣୀଧାରା, ଯେଉଁଠାରେ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟମାନ କରନ୍ତି, ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ; ସେଠାରେ "ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ" ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀରୁ ବନ୍ଦ କରାଯାଉଥିବାବେଳେ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ଉପରେ ଢାଳାଯାଉଛି।

ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକରେ କିଛି ବିପରୀତ ସମାନ୍ତରତା ଅଛି, ଯାହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ଯୋଗ୍ୟ। "parable" ଶବ୍ଦର ମୂଳ ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ପାଖରେ ରଖିବା," ଏବଂ ସ୍ୱଭାବତଃ ଏହା ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିପରୀତତାକୁ ସମେତିତ କରେ। ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକର କିଛି 'ବିପରୀତତା'କୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିଛୁ, ଏହା ଦେଖାଇ ଯେ, ଯିରୂଶାଲେମକୁ ଶାସନ କରୁଥିବା ମଦ୍ୟପମାନେ ଯେ ଗର୍ବର ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧିଛନ୍ତି, ତାହା ଗୌରବର ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧୁଥିବାମାନଙ୍କ ସହ ବିପରୀତରୂପେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି। ଆନନ୍ଦର ପ୍ରତୀକ କିପରି ଲଜ୍ଜିତ ହେବାର ବିପରୀତ, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ତାହାର ଏକ ସମକକ୍ଷ, ତାହା ଆମେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାମ୍ବାଦ କରିନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ସେହିପରି ହିଁ ଅଛି, ଏବଂ ଆମେ ତାହା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ। ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗାର ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକରେ ଅବସ୍ଥିତ ଅଛି, ଏବଂ ପ୍ରଥମଟି ଶେଷଟିଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ଉଦ୍ଭାସିତ କରେ ବୋଲି ଯେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ସେଥି ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ପିତରଙ୍କ ଦୁଇଟି ଉପଦେଶ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସୁନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଛି।

ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ପେଣ୍ଟିକୋଷ୍ଟ ଦିନ ସକାଳ ୯ଟାରେ (ତୃତୀୟ ପ୍ରହରରେ) ଘଟେ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ନବମ ପ୍ରହରରେ (ବିକେଳ ୩ଟାରେ), ଅର୍ଥାତ୍ ସାନ୍ଧ୍ୟ ବଳିଦାନର ସମୟରେ। ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପିତର ଯେ ବାର୍ତ୍ତା ଘୋଷଣା କରନ୍ତି, ସେହିଥି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନିବାସସ୍ଥାନର ଉପର ଘରରେ; କିନ୍ତୁ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ତାଙ୍କର ଉପଦେଶ ମନ୍ଦିରରେ ଦିଆଯାଇଛି। ଏହି ଉଭୟ ସଭାରେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ। ଏକେ ବାର୍ତ୍ତା, ଦୁଇଟି ଭୌଗୋଳିକ ସ୍ଥାନ—ଯାହା ପେଣ୍ଟିକୋଷ୍ଟୀୟ ବାର୍ତ୍ତାର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଦ୍ୱିଗୁଣନର ପ୍ରତୀକକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଓ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ବିଭକ୍ତ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରୋତିଅ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯୋହନଙ୍କୁ ମନ୍ଦିରକୁ ମାପିବାକୁ କୁହାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ଛାଡ଼ି ଦେବାକୁ, କାରଣ ସେହିଥି ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା।

> ଏବଂ ମୋତେ ଦଣ୍ଡ ସଦୃଶ ଗୋଟିଏ ନଳ ଦିଆଗଲା; ଏବଂ ଦୂତ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ, ଉଠ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ, ଯଜ୍ଞବେଦୀକୁ, ଏବଂ ତାହାରେ ଉପାସନା କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ମାପ। କିନ୍ତୁ ଯେ ପ୍ରାଙ୍ଗଣଟି ମନ୍ଦିରର ବାହାରେ ଅଛି, ତାହାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ମାପନ କର ନାହିଁ; କାରଣ ସେହିଟି ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି; ଏବଂ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ନଗରକୁ ବୟାଳିଶ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦଦଳିତ କରିବେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:1, 2.

ଏହିପରି, ସେହି ଦୁଇଟି ଉପଦେଶର ଦ୍ୱିଗୁଣୀକରଣ ଏବଂ ସେହି ଦୁଇ ଉପଦେଶର ସ୍ଥାନର ବିଭାଜନ, ଯୋଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ପାଇଁ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଶ୍ରେଣୀତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଏକ ଶ୍ରେଣୀତା ହେଉଛନ୍ତି ମନ୍ଦିରର ବାହାରେ ଥିବା ଅନ୍ୟଜାତିମାନେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀତା ହେଉଛନ୍ତି ମନ୍ଦିରଭିତରେ ଥିବା ଯିହୂଦୀମାନେ। ଜୀବିତମାନଙ୍କର ବିଚାରରେ ପ୍ରଥମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହର ବିଚାର ହୁଏ, ଏବଂ 9/11 ଠାରୁ ରବିବାର ନିୟମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦିରର ବିଚାର ହୁଏ,

ଏବଂ ରବିବାର ନିୟମ ଠାରୁ ମାନବୀୟ କୃପାକାଳର ସମାପ୍ତ ି ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଅନ୍ୟ ଜାତିମାନଙ୍କ ର ବିଚାର ହୁଏ। ସେହି ବିଚାର ପରବର୍ତ୍ତ ୀ ବର୍ଷା ସମୟରେ ଘଟେ, ଯାହାକୁ ପିତର ଯୋଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତ କରେ ପ୍ର ସ୍ତ ୁତ ବୋଲି ଚିହ୍ନ ିତ କରିଥିଲେ। ପ୍ରେ ରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ର ଦ୍ୱ ିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ଅଧ ାୟରେ ଥିବା ବିଭାଜନରେ ଯେପରି ଅଙ୍ଗ ନ (ଅନ୍ୟ ଜାତିମାନେ) ଏବଂ ମନ୍ଦ ିର (ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ମଣ୍ଡ ଳୀ) ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ସେହିପରି ଯୋଏଲରେ ପ୍ର ାରମ୍ଭ ିକ ବର୍ଷା ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତ ୀ ବର୍ଷାର ମଧ ରେ ମଧ ସେହି ଭେଦ ରହିଛି। ପ୍ର ାରମ୍ଭ ିକ ବର୍ଷା 9/11 ରେ ଆସିଥିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ମନ୍ଦ ିରର ବିଚାର ଚାଲିଛି ସେତେବେଳେ ତାହା ଢାଳାଯାଏ। ସେହି ପ୍ର କ୍ର ିୟା ସମାପ୍ତ ହେଲେ, ପରବର୍ତ୍ତ ୀ ବର୍ଷା ଅଙ୍ଗ ନରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଜାତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଢାଳାଯାଏ।

> ଏହିହେତୁ, ହେ ସିଓନର ସନ୍ତାନମାନେ, ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କରେ ଉଲ୍ଲସିତ ହୁଅ; କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯଥାଯୋଗ୍ୟ ପରିମାଣରେ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବର୍ଷା ବର୍ଷାଇବେ, ପ୍ରଥମ ବର୍ଷା ଓ ଶେଷ ବର୍ଷା, ପ୍ରଥମ ମାସରେ। ଯୋଏଲ 2:23.

ବର୍ତ୍ତମାନ ଆନନ୍ଦ ଓ ଲଜ୍ଜିତ ହେବା ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ମୋର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ; କିନ୍ତୁ ଏହି ପଦ୍ୟଟି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ଶେଷ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶର କାରଣରୁ "ଆନନ୍ଦିତ ହେବାକୁ" ସୂଚିତ କରେ। ଶେଷ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଆନନ୍ଦ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। ଏହା କହିବା ସହିତ, ପ୍ରଥମ କିମ୍ବା ଆରମ୍ଭିକ ବର୍ଷା, ତାହା ପରେ ଶେଷ ବର୍ଷା—ଏହି ବିଷୟଟି ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ ହୋଇଥିବା ଠୋକରର ପାଥରର ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ। କୋଣଶିଳାର ପ୍ରତୀକ, ଯାହା ଶେଷରେ ଶିରୋଶିଳାରେ ପରିଣତ ହୁଏ, ସେହି ହେଉଛି ଯାହା ପରମେଶ୍ୱର ଓ ତାଙ୍କର ଜନମାନଙ୍କ ଉଭୟଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ।

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ପାଥରଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରୟୋଗର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ପୁନଃପୁନି ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗା ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ସେଇଁହି ବାକ୍ୟ। ଏହି କାରଣରୁ, ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବିଷୟରେ ଯାହା କିଛି ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି, ତାହା ଆମ ପାଇଁ ଓ ଆମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚିରକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି। 1863 ମସିହା ବାଇବେଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଶିରୋପାଥର, ଏବଂ ଏହା 1844 ଠାରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୃତୀୟ ଦୂତର ଅବଧିର ମଧ୍ୟ ଶିରୋପାଥର। 1844 ଥିଲା ଭିତ୍ତିପାଥର, 1863 ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଅବଧିର ଶିରୋପାଥର। 1844 ଠାରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ସ୍ଥାପିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଅବଧି, ଯେପରି 538 ଠାରୁ 1798 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥାପିତ। ମାନବଜାତି ଯାହାକି ଈଶ୍ୱର ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଜାଣିନାହାନ୍ତି ବୋଲି, ସେହି ବସ୍ତୁ ଅସ୍ଥାପିତ ହୋଇଯାଏ ନାହିଁ!

ଆମେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାକୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ ସହିତ ସମାପ୍ତ କରିଥିଲୁ।

> "ମୋତେ ଦେଖାଯାଇଥିଲା ଯେ, କିଛି ପରିମାଣରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ, ଇସ୍ରାଏଲ ସହ ମୋଶାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ସଦୃଶ ଥିଲା। ବିପରୀତ ପରିସ୍ଥିତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋଶାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୁଜନକାରୀମାନେ ଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ କୁଜନକାରୀମାନେ ରହିଆସିଛନ୍ତି।" Testimonies, volume 3, 85.

୧୮୬୩ ମସିହାରେ, ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟ୍ "କିଛି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ" ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ "ମୋଶା"ଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲେ।

1844 ଠାରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଅବଧିକୁ ଲୋହିତ ସାଗରରୁ ମୁକ୍ତି ଠାରୁ ପ୍ରଥମ କାଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଅବଧିରେ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରାଯାଇଥିଲା। ପ୍ରଥମ କାଦେଶ ହେଉଛି ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ କାଦେଶ ହେଉଛି ଓମେଗା—ଏହା ଦୁଇଟି ଚାଳିଶ ବର୍ଷର ଅବଧିକୁ ପ୍ରଦାନ କରେ, ଯାହା କାଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯାଏ, ଏବଂ ଉଭୟର ଶେଷ ବିଦ୍ରୋହରେ ହୋଇଥିଲା।

ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀର ଆମ୍ ା ରକ୍ତ ସାଗର ଅତିକ୍ର ମଣକୁ 1844 ମସିହାର ମହା ନିରାଶା ସହିତ ସମନ୍ ୱିତ କରେ। ବାଇବେଲ ରକ୍ତ ସାଗର ଅତିକ୍ର ମଣକୁ କ୍ରୁଶ ସହିତ ସମନ୍ ୱିତ କରେ, ଏବଂ ସିଷ୍ଟ ର ହ୍ ୱାଇଟ ନିଶ୍ଚ ିତ କରନ୍ତ ି ଯେ କ୍ରୁଶରେ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ର ନିରାଶା 1844 ମସିହାର ମହା ନିରାଶାର ପ୍ର ତିରୂପ ଥିଲା। ପ୍ର ତିଜ୍ଞ ାତ ଦେଶକୁ ସିଧାସଳଖ ପ୍ର ବେଶ କରିବା ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ଇଚ୍ଛ ା ଥିଲା, ଏବଂ ପ୍ର ତିଜ୍ଞ ାତ ଦେଶର ପ୍ର ବେଶଦ୍ୱ ାରର ଭୌଗୋଳିକ ଚିହ୍ନ ଥିଲା ଯିରୀହୋ; ଏବଂ 2025 ମସିହାର ଡିସେମ ୍ବରର ଏହି ଦ୍ୱ ିତୀୟ ସପ୍ତ ାହରେ ପୁରାତତ୍ତ୍ୱ ବିଦ୍ ଗଣ ାନେ ପ୍ର ାଚୀନ ଯିରୀହୋକୁ ନିକଟରେ ଖନନ କରି ବାହାର

କଲେ—କେବଳ ଏହା ଦେଖି ତାଙ୍କ ର ମହା ଅସନ୍ତୋ ।ଷ ହେଲା ଯେ ସେଠାରେ ସେମାନେ ଯେ ପତିତ ପ୍ର ।ଟୀରମାନଙ୍କ ୁ ଆବିଷ୍କ ।ର କଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ସବୁ ଭିତରକୁ ନୁହେଁ, ବାହାରକୁ ପଡ଼ିଥିଲା, ଯେପରି ଘେରାବନ୍ଦ 1 ସମୟରେ ସେମାନେ ସଦା ପଡ଼େ। ପ୍ର ।ଟୀନ ଘେରାବନ୍ଦ 1ରେ ପ୍ର ।ଟୀରମାନଙ୍କ ୁ ପିଟି ପଡ଼ାଇ ଭିତରଦିଗକୁ ଧକ୍କ । ଦେଇ ଫେଲାଯାଉଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଯିରୀହୋ ସହିତ ଏପରି ହୋଇନଥିଲା।

> ଏହିପରି ଯାଜକମାନେ ତୂରୀ ବାଜାଇଲେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଧ୍ୱନି କଲେ; ଏବଂ ଏହା ଘଟିଲା ଯେ, ଲୋକମାନେ ତୂରୀର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବାମାତ୍ରେ ମହାଧ୍ୱନି ସହିତ ଧ୍ୱନି କଲେ, ତାହାରେ ପ୍ରାଚୀର ସମତଳରେ ଭୁଇଁକୁ ପଡ଼ିଗଲା; ଏବଂ ଲୋକମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକଜଣ ନିଜ ସମ୍ମୁଖକୁ ସିଧା ଯାଇ ନଗରକୁ ଉପରକୁ ଚଢ଼ିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ନଗରକୁ ଦଖଲ କଲେ। ଯିହୋଶୂୟ 6:20.

ପୁରାତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ମାନେ ଖାଦ୍ୟଭରା ମାଟିର ଘଡ଼ାମାନେ ମଧ୍ୟ ଖୋଜିପାଇଥିଲେ, ଯାହାରୁ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ଯେ ପ୍ରାଚୀରଗୁଡ଼ିକ ଧସିପଡ଼ିବାବେଳେ ସେହିଟି କୌଣସି ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ଅବରୋଧ ଯୁଦ୍ଧ ନଥିଲା। ଏହା ସହିତ ପୁରାତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର ମିଳିଲା ଯେ, ଯିରିହୋର ପତନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାଇବେଲୀୟ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ସେମାନେ ଏକ ପାହାଡ଼ିଆ ଉଚ୍ଚଭୂମି କିମ୍ବା ଢାଳ ଉପରେ ହୋଇ ଯିରିହୋକୁ "ଉପରକୁ" ଯାଇଥିଲେ ବୋଲି କାହିଁକି ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି; ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ସେହି ଉଚ୍ଚଭୂମି କିମ୍ବା ଢାଳ ପ୍ରାଚୀରଗୁଡ଼ିକ ବାହାର ଦିଗକୁ ଧସିପଡ଼ିବାବେଳେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା।

ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶକୁ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ସୂଚିତ କରିଥିବା ବାଧା ଥିଲା ଯେରିହୋ—ପ୍ରଭାବ ଓ ସମ୍ପଦର ଏକ ସହର। ଯେରିହୋ 1863 ଅଟେ, ଏବଂ ଯେରିହୋ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଏକ ବିଷୟ; କେବଳ ରବିବାର-ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମୟପର୍ଯ୍ୟାୟର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହାର ପତନ ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ। ଯେରିହୋ ଉପରେ ଏହାକୁ ବିଶେଷ କରି ଉଚ୍ଚାରିତ ନିଜସ୍ୱ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଶାପ ମଧ୍ୟ ଥିଲା। ଯିହୋଶୂୟ ଯେରିହୋକୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଯାଉଥିବା ମନୁଷ୍ୟ ଉପରେ ଏକ ଶାପ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏପରି କରି ସେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ ଯେ ଯେରିହୋକୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିବା ସେହି ମନୁଷ୍ୟ, ସେହି ଶାପିତ ସହରର ପୁନର୍ନିର୍ମାଣକାଳରେ ନିଜର ସବୁଠାରୁ କମ୍ ବୟସ୍କ ଓ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ପୁଅଙ୍କୁ ହରାଇବ। ଜଣେ ପୁଅ ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପନ ସମୟରେ ହାରାଇବାକୁ ଥିଲା, ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣ ଫାଟକ ଉତ୍ଥାପନ ସମୟରେ। ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହାର ପୂରଣର ଅଭିଲେଖ ବାଇବେଲରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି; ଏହିପରି ଯେରିହୋ ଏକ ସ୍ଥାପିତ ବାଇବେଲୀୟ ପ୍ରତୀକ ହୋଇଯାଇଛି।

ତାହାର ଐତିହାସିକ ପତନରେ, ଏବଂ ତାହାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଶାପରେ, ପରେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଐତିହାସିକ ପୂରଣ ସହିତ, ଆମେ 1863 ମସିହାରେ ଯିରୀହୋ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହୁଥିବା ତିନିଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଦେଖୁଛୁ। ସେହି ତିନୋଟି ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ 1863 ମସିହାରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ହେବ। ସେହି ତିନିଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଏକାସାଙ୍ଗେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ, ଯେପରିକି ତିନିଜଣ ମୋଶା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ନିଜନିଜ ଚାଳିଶ ବର୍ଷର ଅବଧିର ଶେଷରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି। ସେହି ଚାଳିଶ ବର୍ଷର ଅବଧିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସ ସହ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ସମନ୍ୱିତ ଅଛି, ଯାହା ସ୍ଥାପିତ କରେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚାଳିଶ ବର୍ଷର ଅବଧିର ଶେଷରେ ମୋଶାଙ୍କର ସେହି ତିନୋଟି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ 1863 ମସିହାର ଇତିହାସ ସହ—ଅର୍ଥାତ୍ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ଇତିହାସ ସହ—ସମନ୍ୱିତ ହୁଏ।

ମୋଶାଙ୍କ ଚାଳିଶି ବର୍ଷର ସେହି ତିନିଟି ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ଦୁଇଟିର ସମାପ୍ତି କାଦେଶରେ ହୁଏ; ଚାଳିଶି ବର୍ଷର ତୃତୀୟ ସମାପ୍ତି ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀରେ ଥିଲା, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟର ସମାପ୍ତି ଲୋହିତ ସାଗରରେ ଥିଲା। ପ୍ରଥମ ଚାଳିଶି ବର୍ଷର ସମାପ୍ତି ଥିଲା ମୋଶାଙ୍କର ମିଶରରୁ ପଳାୟନ। ଏହି ତିନୋଟି ମଧ୍ୟ ମିଶରରୁ ଏକ ପଳାୟନକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛି, ଯାହା ମିଶରର ଦାସତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ଚାରିଶେ ତିରିଶି ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପୂରଣରେ ଘଟିଥିଲା।

ମୋଶାଙ୍କ ର ତିନୋଟି ଚାଳିଶି ବର୍ଷର ପର୍ଯ୍ୟ ।ୟ, ଯାହାଙ୍କ ର ସମାପ୍ତ ିଗୁଡ଼ିକ (ଶିଖରବିନ୍ଦ ୁ) ମିଶରରୁ ମୁକ୍ତ ିର ଏକ ପ୍ର ତିରୂପକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ମିଶରୀୟ ଦାସ୍ୟ ତ୍ୱ ରେ ବନ୍ଦ 1ତ୍ୱ ଏବଂ ସେଠାରୁ ମୁକ୍ତ ି ବିଷୟରେ ଅବ୍ର ।ହାମଙ୍କ ର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀର ପୂରଣ ଥିଲା। ଅବ୍ର ।ହାମଙ୍କ ର ଚୁକ୍ତ ିଗତ ପ୍ର ତିଜ୍ଞ ।ର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀକୃତ ମୁକ୍ତ ିଦାତା ଭାବରେ, ମୋଶା ସ୍ୱ ୟଂ ତାଙ୍କ ର ନାମର ଅର୍ଥ ଅନୁଯାୟୀ ଜଳରୁ ଉଦ୍ଧ ।ର ପାଇ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ତାହାପରେ ମୋଶା ଲାଲ ସାଗରର ଜଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରୁ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଜନଙ୍କ ୁ ନେଇଗଲେ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ମୁକ୍ତ ିର କୂଳକୁ, ଯାହା ଯର୍ଦ୍ଦ ନ ନଦୀ ଦ୍ୱ ।ରା

ପ୍ର ତିନିଧିତ, ସେଠାକୁ ନେଲେ। ମୋଶାଙ୍କ ଜୀବନର ଆଲ ଥିଲା ନୀଳ ନଦୀର ଜଳରୁ ରକ୍ଷ । ପ୍ର ।ପ୍ତି, ଏବଂ ଓମେଗା ଥିଲା ଯର୍ଦ୍ଦ ନ ନଦୀର ଜଳ ଦ୍ୱ ।ରା ପ୍ର ତିନିଧିତ ଉଦ୍ଧ ।ର। ମୋଶାଙ୍କ ଜୀବନର ଆଲ , ତାଙ୍କ ର ନାମ ଏବଂ ତାଙ୍କ ର ମାତାପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱ ।ରା ନିର୍ଦ୍ଧ ।ରିତ ଅନୁଭବ ଦ୍ୱ ।ରା ଚିତ୍ରି ତ, ଏହା ଥିଲା ଯେ, ଭକ୍ତି ଶୀଳ ମାତାପିତା ହେବାରୁ ସେମାନେ ଜାଣୁଥିଲେ ଯେ ଶିଶୁଟିଙ୍କ ୁ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେପରି ସେ ଚାଳିଶି ବର୍ଷ ପରେ ମିଶରୀୟକୁ ହତ୍ୟ । କରିବା ପରେ ମଧ ହେବାକୁ ଥିଲା। ଭକ୍ତି ଶୀଳ ମାତାପିତା ଭାବେ, ଯେମାନେ ଜାଣୁଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ର ପୁଅକୁ ଏହି ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ ରୁ ଉଦ୍ଧ ।ର ପାଇବା ଆବଶ୍ୟ କ, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପେଟିକା ପ୍ର ସ୍ତ ୁତ କଲେ, ଯାହା ହିବ୍ରୁ ଜଗତରୁ ମିଶରୀୟ ଜଗତକୁ ଯାଇଥିଲା, ଯେପରି ମୋଶା ଚାଳିଶି ବର୍ଷର ଶେଷରେ ମିଶରୀୟ ଜଗତକୁ ଛାଡ଼ି ହିବ୍ରୁ ଜଗତକୁ ଯାଇଥିଲେ।

ଜଳରୁ ନିଜ ଉଦ୍ଧାରରେ ମୋଶା ନୋହଙ୍କ କାହାଣୀକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କଲେ। ଆବ୍ରାହାମଙ୍କ ଚାରିଶେ ତିରିଶ ବର୍ଷର ଚୁକ୍ତି-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର "ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା" ଭାବରେ ମୋଶାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖ ସେହି ଇତିହାସର ଏକ ପୁନରାବୃତ୍ତି ଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଈଶ୍ୱର ମାନବଜାତି ସହିତ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ; ଏହିପରି ଭାବରେ ସମସ୍ତ ମାନବଜାତିଙ୍କ ପ୍ରତି ଦିଆଯାଇଥିବା ଚୁକ୍ତି-ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସହିତ ଆବ୍ରାହାମଙ୍କ ଚୟିତ ଜନଗୋଷ୍ଠୀ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଚୁକ୍ତି-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀକୁ ଏକତ୍ର କରାଗଲା। ଏହା ଶିଶୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ଫାରାଓଙ୍କ କନ୍ୟାଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାରେ ଏକ ବପ୍ତିସ୍ମକୁ ସୂଚିତ କରେ; କାରଣ ମୃତ୍ୟୁକୁ ପିତାମାତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତ କରାଗଲା, ଜଳ ଉପରେ ଥିବା ପେଟିକା ଦ୍ୱାରା ସମାଧିର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହେଉଛନ୍ତି ଫାରାଓଙ୍କ କନ୍ୟା।

ମୋଶାଙ୍କ ଜୀବନ ନୋହଙ୍କ ନୌକାର ବାପ୍ତିସ୍ମର ପ୍ରତିରୂପ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ଏହାର ଅର୍ଥ, ଆରମ୍ଭରୁହିଁ "୫" ସଂଖ୍ୟାଟି ମୋଶାଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, କାରଣ ନୋହଙ୍କ ଚୁକ୍ତିରୁ ତାଙ୍କର ଚୁକ୍ତିମୂଳକ ସମ୍ପର୍କର ଭିତ୍ତି "୫" ସଂଖ୍ୟାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା "ଅଷ୍ଟମ" ଦିନରେ ସୁନ୍ନତର ବିଧି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା। ପରେ ସେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲେ, ଏବଂ ସେହି ବିଧିରେହିଁ ସେ ବିଫଳ ହେଲେ। ମୋଶାଙ୍କ ଜୀବନ ଏକ ବାପ୍ତିସ୍ମ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପରେ ଏକ ମୃତ୍ୟୁ (ଏକ ମିଶରୀୟଙ୍କର) ଘଟେ, ଯାହା ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେଉଁଠାରେ ମିଶରୀୟ ମୋଶା ମରେ ଏବଂ ସେ କଠୋର ଅର୍ଥରେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ପୁତ୍ର ହୋଇଯାନ୍ତି। ମୋଶାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଚାଳିଶ ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ଉଭୟକୁ ଏକ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ପ୍ରଥମଟି ହିବ୍ରୁରୁ ମିଶରୀୟକୁ ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା, ଏବଂ ଶେଷଟି ମିଶରୀୟରୁ ହିବ୍ରୁକୁ। ତାହାର ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପରେ, ମୋଶା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଲୋହିତ ସାଗରର ବାପ୍ତିସ୍ମ ମାଧ୍ୟମରେ ନେଇଯାନ୍ତି, ଯର୍ଦ୍ଦନର ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦିଗକୁ ଯାଉଥିବା ପଥରେ, ଯାହାକୁ ସେ କେବେ ପହଞ୍ଚି ପାରିଲେ ନାହିଁ।

ଯିହୋଶୂଆଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱ ଅଧୀନରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ମୋଶା ବିନା ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, କାରଣ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ବାପ୍ତିସ୍ମା ସ୍ଥଳକୁ ପହଞ୍ଚିବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ। ମୋଶା କହିଥିଲେ, ଏବଂ ପିତର ପୁନରୁକ୍ତି କରିଥିଲେ, ଯେ ପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ମୋଶାଙ୍କ ସଦୃଶ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାକୁ ଉତ୍ଥାପିତ କରିବେ। ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କୁ ମୋଶା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହିଜଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଠିକ୍ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଯେଉଁଠାରେ ମୋଶା ତାହା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ। ସେ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିଜ ବାପ୍ତିସ୍ମାରେ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଏବଂ ସେହି ବାପ୍ତିସ୍ମା ସ୍ଥଳ ଠିକ୍ ସେହି ସ୍ଥାନ ଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ଯିହୋଶୂଆ ପୁରାତନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ବାପ୍ତିସ୍ମା ଦେଇଥିଲେ, ଯେବେ ସେମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ଅତିକ୍ରମ କରି ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ। ସୁସମାଚାରଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ ଜଣାଉଛି ଯେ ଯୋହନ ବେଥାବାରାରେ ବାପ୍ତିସ୍ମା ଦେଉଥିଲେ, ଯାହା ଅତିକ୍ରମଣ-ସ୍ଥଳ ଅଟେ, ଏବଂ ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ନୌକା-ପାରାପାର ସ୍ଥାନ।

ଲାଲ ସାଗର ମିଶରର ବିଦ୍ରୋହର ପ୍ରତୀକ, ଏହି ରେଖାରେ ମୋଶାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ପରିଚିତ କରାଏ। ନୀଳ ନଦୀରୁ ଲାଲ ସାଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଯାହାକୁ କେବେ କେବେ ଏକ ନଦୀ ବୋଲି କୁହାଯାଏ) ଏବଂ ସେଠାରୁ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ। 'ଜଳରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଥିବା' ଅର୍ଥବୋଧକ ମୋଶା, ଉଦ୍ଧାରର ଜଳରେ ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଆରମ୍ଭ ଓ ସମାପ୍ତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଳ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ଉପାସକଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରେ।

ମୋଶାଙ୍କ ର ପ୍ର ଥମ ଚାଳିଶି ବର୍ଷ ପ୍ର ଥମ ଦୂତଙ୍କ ର ସନ୍ଦେ ଶକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଦ୍ୱି ତୀୟ ଚାଳିଶି ବର୍ଷ ହେଉଛି ଦ୍ୱି ତୀୟ ଦୂତ, ତୃତୀୟଟି ହେଉଛି ତୃତୀୟ ଦୂତ। ଏହି ତିନି ଦୂତଙ୍କ ପାଖରେ ନିଜସ୍ୱ ବିଶିଷ୍ଟ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ ୍ୟ ରହିଛି; ଯଥା, ଏହି ତିନୋଟି ସନ୍ଦେ ଶ ସବୁ ପ୍ର ଥମ ସନ୍ଦେ ଶରେ ପ୍ର ତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ଆମେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତ କର ପ୍ର ଥମ

ତିନୋଟି ଅଧ ାୟ ସହ ସମ୍ପ ର୍କିତ ଭାବରେ ବର୍ଷକାଳ ଧରି ସାର୍ବଜନୀନ ଭାବେ ଏହି ଘଟଣାକୁ ପ୍ର ଦର୍ଶନ କରିଆସିଛୁ।

ଦାନିଏଲ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ ଏବଂ ବାବିଲୋନୀୟ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ; ଏବଂ ପରେ ଆସିଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଆହାରୀୟ ଓ ଦୃଶ୍ୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ମହିମାନ୍ୱିତ କଲେ, ଯାହା ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପରୀକ୍ଷାକୁ ନେଇଗଲା, ଯାହାକି ନେବୂଖଦ୍ନେଜର ନିଜେ କରିଥିଲେ। ଦାନିଏଲର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚୌଦ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସମାନ, ଯିଏ ଘୋଷଣା କରେ, "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କର," "ତାଙ୍କୁ ମହିମା ଦିଅ," ଯେପରି ଦାନିଏଲ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆହାରୀୟ ଓ ଦୃଶ୍ୟ ପରୀକ୍ଷାରେ କରିଥିଲେ, କାରଣ ନେବୂଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ "ନ୍ୟାୟର ଘଡ଼ି" ଆସିପହଞ୍ଚିଛି।

ମୋଶାଙ୍କ ଜୀବନର ପ୍ରଥମ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ତାଙ୍କର ପିତାମାତା ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିବାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ଯେତେବେଳେ ଫାରାଓଙ୍କ କନ୍ୟା ଜଳରେ ସେହି ପେଟିକାକୁ ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ ମୋଶା ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷାକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଦୃଶ୍ୟ ପରୀକ୍ଷାକୁ, ଅତିକ୍ରମ କରିଥିଲେ। ତାହାପରେ ଫାରାଓଙ୍କ କନ୍ୟା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ ଯେ ସେ ମରିବାକୁ ନୁହେଁ। ପ୍ରଥମ ଚାଳିଶ ବର୍ଷର ଶେଷରେ ବିଚାର ମଧ୍ୟ ଆସିଲା; ଯେତେବେଳେ ସେ ମିଶରୀୟକୁ ବଧ କଲେ ଏବଂ ମିଶରୁ ପଳାଇବାକୁ ପଡ଼ିଲା।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଚାଳିଶ ବର୍ଷରେ, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ 14ର ବାବିଲୋନର ପତନ ଘୋଷଣା କରୁଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ମିଶରର ପତନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରାଯାଇଥିଲା। ସେହି ପତନରେ, ସେହି ଚାଳିଶ ବର୍ଷର ଶେଷରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଏକ ଭୟଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ଘଟିଥିଲା, ଯେପରି 1844ର ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ସମୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ଶେଷରେ ମଧ୍ୟ ଘଟିଥିଲା।

ତୃତୀୟ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁର ନ୍ୟାୟ ଘୋଷିତ ହେବା ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ସେହି ମଣ୍ଡଳୀର ନେତା ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁର ନ୍ୟାୟ ହେବା ସହିତ ତାହାର ଶେଷ ହୁଏ।

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ତିନିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର କରିବା।

> "ପ୍ରଭୁ ଜଗତକୁ ତାହାର ଅନ୍ୟାୟ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି। ଯେ ଆଲୋକ ଓ ସତ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି, ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିବାରୁ ସେ ଧାର୍ମିକ ସଂଗଠନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି। ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର କରିଥିବା ମହାନ ବାର୍ତ୍ତାଟି ଜଗତକୁ ଦିଆଯିବାକୁ ଅଛି। ଏହିଯେ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ଭାର ହେବା ଉଚିତ।" The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 950.

ମୋଶାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଚାଳିଶ ବର୍ଷର ଅବଧି ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କୁ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଚାଳିଶ ବର୍ଷର ଅବଧି ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଆମର "ମହାନ ସନ୍ଦେଶ" ହେଉଛି "ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ" ଏକତ୍ର କରିବା, ଯାହା ମୋଶାଙ୍କର ସମସ୍ତ ତିନୋଟି ପ୍ରତୀକକୁ 1863 ମସିହାରେ ସ୍ଥାପିତ କରେ, ଏବଂ ସେହିପରି ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ତିନିଜଣ ମୋଶାଙ୍କୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ।

1844 ରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଅବଧିରେ କାଦେଶକୁ ନେଇଯାଇଥିବା ଉଭୟ ଚାଳିଶି-ବର୍ଷୀୟ ଅବଧିର ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ସମ୍ମିଳିତ ଅଛନ୍ତି। ପ୍ରେରିତ ପ୍ରକାଶନ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିନା ତୃତୀୟ କେବେ ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ଆସିପାରେ ନାହିଁ; ତେଣୁ ମୋଶାଙ୍କ ଜୀବନର ପ୍ରଥମ ଚାଳିଶି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ 1844 ରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ। 1863 ରେ ମୋଶା ମିଶରୀୟକୁ ହତ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି; ଏହା ସହିତ, ମୋଶା ନିଜ ଅଧିକାରର ଦଣ୍ଡଦ୍ୱାରା ଶିଳାକୁ ଆଘାତ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବଛୁର ବିଦ୍ରୋହର ଇତିହାସରେ ମୋଶା ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା ଦେଖିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛନ୍ତି, ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟ ଏହାରେ ସମ୍ମିଳିତ। 1863 ଏବଂ ରବିବାର ଆଇନର ସମୟରେ ମୋଶାଙ୍କ ତିନୋଟି ପ୍ରତିରୂପ ଅଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଚାଳିଶି ବର୍ଷ ବୟସର।

ମୋଶାଙ୍କ ର ତିନୋଟି କାଳଖଣ୍ଡ ର ପ୍ର ତ୍ୟେ କଟିରେ ଜଳଦ୍ୱ ାରା ମୁକ୍ତ ି ଅନ୍ତ ର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି; ଟୋକରୀଭିତରେ ଥିବା ମୋଶା, ଲାଲ ସମୁଦ୍ର ମାଧ ମରେ ଯାଇଥିବା ମୋଶାଙ୍କ ସହ ସମାନୁକ୍ର ମରେ ରହିଛନ୍ତ ି, ଏବଂ ସେହି ମୋଶା ଯର୍ଦ୍ଦ ନ ନଦୀକୂଳରେ

ଦୁଇଥର ଦେଖାଯାଇଥିବା ମୋଶାଙ୍କ ସହ ସମାନୁକ୍ର ମରେ ରହିଛନ୍ତ ି: ନୀଳ ନଦୀ, ଲାଲ ସମୁଦ୍ର , ଏବଂ ଯର୍ଦ୍ଦ ନରେ ଦୁଇଥର। ତିନୋଟି କାଳଖଣ୍ଡ ର ପ୍ର ତ୍ୟେ କରେ ମୁକ୍ତ ିର ଜଳ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, କାରଣ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେହି କାଳଖଣ୍ଡ ସହ ସମାନୁକ୍ର ମରେ ଅଛନ୍ତ ି, ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ତ ୍ୟ ବର୍ଷାର କାଳରେ ମୁକ୍ତ ିର ଜଳ ଢାଳାଯାଉଛି।

ତୃତୀୟ ଚାଳିଶ ବର୍ଷର ଅବସାନରେ ମୋଶେ ନିଜ ଦଣ୍ଡଦ୍ୱାରା ଶିଳାକୁ ଆଘାତ କଲେ। ଦ୍ୱିତୀୟ ଚାଳିଶ ବର୍ଷର ଶେଷରେ ତାଙ୍କର ଦଣ୍ଡ ଲୋହିତ ସାଗରକୁ ଦ୍ୱିଖଣ୍ଡିତ କଲା। ପ୍ରଥମ ଚାଳିଶ ବର୍ଷର ଶେଷରେ ସେ ମିଶରୀୟ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱର ଦଣ୍ଡକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି, ନିଜ ଜନଙ୍କ ସହିତ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବାକୁ ବାଛିଲେ।

ପ୍ରଥମ ଅବଧିର ଶେଷରେ ଜଣେ ମିଶରୀ ମରିଗଲେ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅବଧିର ଶେଷରେ ମିଶରର ସେନାବଳ, ଜ୍ୟେଷ୍ଠପୁତ୍ରମାନେ ଓ ନେତୃତ୍ୱ ମରିଗଲା। ତୃତୀୟ ଅବଧିର ଶେଷରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଜାତି, ଆରୋଣ ଓ ମୋଶେ ସମସ୍ତେ ମରିଯାଇଥିଲେ। ଏହି ତିନୋଟି ସମାନାନ୍ତର ଇତିହାସ “line upon line” ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ୧୮୪୪ ରୁ ୧୮୬୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ—ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତର ଇତିହାସ, ଯାହା ପୁନର୍ବାର ୨/11 ରୁ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକୁ, ଏବଂ ସେହି ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟୀୟ ଋତୁକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେତେବେଳେ ମୁକ୍ତିର ଜଳଧାରା ଢାଳିଦିଆଯାଏ।

କାଦେଶର ଉଭୟ ବିଦ୍ରୋହରେ ମୋଶା ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ କାଦେଶର ସେହି ଉଭୟ ବିଦ୍ରୋହ ନିଜ ନିଜ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କାଳଖଣ୍ଡରେ ଶିଖରଶିଳା ସ୍ୱରୂପ ଅଟେ। ସେହି ଉଭୟେ ୧୮୬୩କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ମଧ୍ୟ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର କାଳଖଣ୍ଡର ଶିଖରଶିଳା, ଯାହା ୧୮୪୪ର ଆଲ୍ଫାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ୧୮୬୩ର ଶିଖରଶିଳା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚେ। ଯେତେବେଳେ ସେହି ପାଥରର ଅଦ୍ଭୁତ ଆଲୋକକୁ ବିଚାର କରାଯାଏ, ଯାହା ଭିତ୍ତିଶିଳା ଭାବେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଶିଖରଶିଳାରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଏହା ବୁଝାଯାଏ ଯେ ଶିଖରଶିଳା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗତ ଭାବେ ସଦା ବଡ଼ ହୁଏ। ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟ ଋତୁର ଆରମ୍ଭରେ ଥିବା ସେହି କିଛି ବିନ୍ଦୁବର୍ଷା, ଯାହା ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟ ଦିନରେ ଶିଖରଶିଳା ସମୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଢାଳିବାକୁ ନେଇଯାଏ, ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ୱରୂପ ପ୍ରକାଶ କରେ।

୨/11 ସମୟରେ ଛିଟାଇବା କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ତାହା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଢାଳିଦେବାରେ ଶେଷ ହୁଏ। ଏହି ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ଓମେଗା କାଦେଶରେ ମୋଶାଙ୍କର ପାପ, ପ୍ରଥମ ଆଲ୍ଫା କାଦେଶ ବିଦ୍ରୋହର ପାପଠାରୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତର ଥିଲା। ଆଲ୍ଫା ବିଦ୍ରୋହର ଫଳରେ ଏକ ସମଗ୍ର ଜାତିର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଲା, ଏବଂ ଓମେଗା ବିଦ୍ରୋହର ଫଳରେ ଗୋଟିଏ ମଣିଷଙ୍କର (ମୋଶାଙ୍କର) ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଲା; କିନ୍ତୁ ସେହି ଗୋଟିଏ ମଣିଷଙ୍କର ପାପ ସମଗ୍ର ଜାତିର ସମୁଦାୟଗତ ପାପଠାରୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତର ଥିଲା। ଯେ ମଣିଷ ପାପ କରେ, ସେ ମରେ, ଏବଂ ସେହି ସ୍ତରରେ ମୋଶାଙ୍କ ପାପ ଓ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଇସ୍ରାଏଲୀଙ୍କ ପାପ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଅର୍ଥରେ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପ୍ରହାର କରିବା ଅଧିକ ଗୁରୁତର ଥିଲା, କାରଣ ତାହା ସେହି ଚାଳିଶ ବର୍ଷୀୟ କାଳଖଣ୍ଡର ଶିରୋମଣି ସମାପନ ଥିଲା।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଓମେଗା କାଦେଶରେ ମୋଶାଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ, ଯିହୋଶୂୟ ଓ କାଲେବଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବା ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହଠାରୁ ଅଧିକ ପାପ ଥିଲା। ମୋଶା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀଗତ ଭାବରେ ୧୮୬୩ରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ନିଜ ବିଦ୍ରୋହର କାରଣରେ ଜଙ୍ଗଲରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି। ମୋଶା ୧୮୬୩ରେ ମଧ୍ୟ ଦଣ୍ଡାୟମାନ, ଯେଉଁଠାରେ ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିଜନ ନିଜମାନଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହର କାରଣରେ ଜଙ୍ଗଲରେ ମରିଯାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମୋଶା ସେହି ବିଦ୍ରୋହରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ। ୧୮୬୩ ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହ ସମରେଖିତ, ଯେପରି ହାରୋନଙ୍କ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବଛୁରା-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଦ୍ରୋହ ମଧ୍ୟ ସେପରି ଅଟେ। ସେହି ଇତିହାସ, ଯାହା କାଦେଶ, ୧୮୬୩, ଏବଂ ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହ ସମରେଖିତ, ସେଠାରେ ମୋଶା ଦେବଙ୍କ ମହିମା ଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛନ୍ତି।

କାଦେଶ ୧୮୬୩କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ମୋଶା ଉଭୟ କାଦେଶରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି; ତେଣୁ ଦୁଇଜଣ ବାଇବେଲୀୟ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଆଧାରରେ, ଯେଉଁମାନେ ଉଭୟେ ଶିଖର-ପଥର ଅଟନ୍ତି, ଆମେ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ ଯେ ତୃତୀୟ ଚାଳିଶ-ବର୍ଷୀୟ ଅବଧି, ଯାହା କାଦେଶରେ ଶେଷ ହୁଏ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ୧୮୬୩କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେଠାରେ ‘ଅପବିତ୍ରୀକୃତ ନ ହୋଇଥିବା ମୋଶା’ ଶିଳାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବାରୁ ପୁନର୍ବାର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି। ୧୮୬୩ରେ, ଏବଂ ସୀନାୟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦିଆଯାଇବା ସମୟରେ, ‘ପବିତ୍ରୀକୃତ ମୋଶା’ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଚରିତ୍ରକୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରୁଛନ୍ତି। ୧୮୬୩ରେ ମୋଶା ଜ୍ଞାନୀ ଏବଂ ମୂର୍ଖ—ଉଭୟ କୁମାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି।

> “ଫାରିଶୀ ଓ କର ସଙ୍ଗ୍ରାହକ ସେହି ଦୁଇ ମହାନ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବା ପାଇଁ ଆସୁଥିବା ଲୋକମାନେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଦୁଇଜଣ ପ୍ରତିନିଧି ଜଗତରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବା ପ୍ରଥମ ଦୁଇଜଣ ସନ୍ତାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ।” Christ’s Object Lessons, 152.

କାଦେଶରେ ଏବଂ ୧୮୬୩ ମସିହାରେ, ମୋଶି “ଯେମାନେ” “ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କରନ୍ତି ସେମାନେ ଯେଉଁ ଦୁଇଟି ମହାନ ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ” ହୁଅନ୍ତି, ସେହି ଦୁଇ ମହାନ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ମୋଶି, ପିତରଙ୍କ ପରି, ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ଏକ ଉଦାହରଣ ଅଟନ୍ତି।

> “ଫରିଶୀ ଓ କରସଂଗ୍ରାହକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରେଣୀ ପାଇଁ ପ୍ରେରିତ ପିତରଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଗୋଟିଏ ଶିକ୍ଷା ରହିଛି। ଶିଷ୍ୟତ୍ୱର ଆରମ୍ଭିକ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ପିତର ନିଜକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବୋଲି ଭାବୁଥିଲେ। ଫରିଶୀଙ୍କ ପରି, ନିଜ ମୂଲ୍ୟାୟନରେ ସେ ‘ଅନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ନୁହେଁ’ ବୋଲି ଭାବୁଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସଘାତର ପୂର୍ବସନ୍ଧ୍ୟାରେ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ସତର୍କ କରି କହିଥିଲେ, ‘ଏଇ ରାତିରେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ମୋର କାରଣରେ ବିସ୍ମିତ ହେବ,’ ପିତର ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସର ସହିତ ଘୋଷଣା କଲେ, ‘ସମସ୍ତେ ବିସ୍ମିତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ହେବି ନାହିଁ।’ ମାର୍କ 14:27, 29. ପିତର ନିଜ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ବିପଦକୁ ଜାଣୁନଥିଲେ। ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ତାଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ କରିଥିଲା। ସେ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ସେ ପରୀକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିପାରିବେ; କିନ୍ତୁ ମାତ୍ର କିଛି ଘଣ୍ଟାରେ ପରୀକ୍ଷା ଆସିଲା, ଏବଂ ସେ ଶାପ ଓ ଶପଥ କରି ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ।” Christ’s Object Lessons, 152.

ରବିବାର ଆଇନରେ, ଯାହା ୧୮୬୩ ଅଟେ, ପେତ୍ର ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଯେମାନେ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି କିମ୍ବା ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମୁଦ୍ରା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଶିମୋନଙ୍କ ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ପେତ୍ର ରଖିଲେ, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶି ହଜାରଙ୍କୁ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରିଥିଲା। ଇଂରାଜୀ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାରେ ଅକ୍ଷରମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନାନୁସାରେ ସଂଖ୍ୟା ବ୍ୟବହାର କରି ପେତ୍ରଙ୍କ ନାମକୁ ଗୁଣ କଲେ, ସେହି ବୁଝାମଣା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୁଏ। ଯଦି ଆମେ ୧୮୬୩ ଉପରେ ସେହି ଏକେ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା, ତେବେ ଆମେ 144 ପାଉ।

୧୮୬୩ ସହିତ ସମନ୍ୱିତ ମୋଶାଙ୍କର ତିନୋଟି ପ୍ରତୀକ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଟି ସ୍ଥାପିତ କରେ ଯେ, ତୃତୀୟ ଅବଧିଟି ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ସମନ୍ୱିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। କାଦେଶର ଦୁଇଟି ରେଖା ଜ୍ଞାନୀ ଓ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କର କାହାଣୀକୁ ସନାକ୍ତ କରେ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଅବଧି ଦେବସମ୍ମତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ମାନବୀୟ ପ୍ରୟାସକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ଏକ ଚେଷ୍ଟାକୁ ସନାକ୍ତ କରେ। ଯେପରି ମୋଶା ମିଶରୀୟଙ୍କ ସହିତ କରିଥିଲେ, ସେପରି ମାନବୀୟ ଶକ୍ତି ଉପରେ ଭରସା କରିବା ଅର୍ଥ ହେଉଛି ନିଯୁକ୍ତ ଅଧିକାର ଉପରେ ମାନବୀୟ ଅଧିକାରରେ ଭରସା କରିବା।

ଭଗିନୀ ହ୍ୱାଇଟ୍ କହିଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କର “ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନତା ସହିତ ସମ୍ପର୍କ କିଛି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ମୋଶାଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ସଦୃଶ ଥିଲା।” ୧୮୬୩ ମସିହାରେ, ମୋଶାଙ୍କୁ ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା। ୧୮୬୩ ମସିହାରେ, ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଜଣେ ମିଶରୀୟକୁ ବଧ କରୁଛନ୍ତି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ପ୍ରହାର କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯିହୋଶୂୟ ଓ କାଲେବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ “ବିଶ୍ରାମ”ର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିବା ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛନ୍ତି। ମୋଶା, ଯେତେବେଳେ ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ଶିଳାକୁ ପ୍ରହାର କଲେ, ସେତେବେଳେ ଏକ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀ ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲର ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା କଲେବେଳେ ଏକ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି।

ଆମେ ଏହି ଲେଖାଟିକୁ ଗଣନା ପୁସ୍ତକର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ସେହି ଅଂଶଦ୍ୱାରା ସମାପ୍ତ କରିବୁ, ଯେଉଁଠାରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବଛୁର ବିଦ୍ରୋହଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସମାନାନ୍ତର ଇତିହାସରେ ମୋଶା ୧୮୬୩ରେ ଅଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମାର ଏକ ଦର୍ଶନ ଦିଆଯାଇଥାଏ।

ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେ ଦରେ ପ୍ର ଭୁ ପଚାରୁଛନ୍ତ ି, “କେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ” ସେ ଇସ୍ର ାଏଲର ବିଦ୍ରେ ାହୀମାନଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟ ବହାର କରିବାକୁ ପଡିବ, ଯାହା ସେହି ପ୍ର ଶ୍ନ ଯାହା ଯିଶାୟ ଷଷ୍ଠ ଅଧ ାୟରେ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ୁ ପଚାରିଥିଲେ। ଧ ାନ ଦିଅନ୍ତୁ , ଗଣନା ପୁସ୍ତ କ ଏହି ଇତିହାସକୁ ସେହି ସମୟରେ ସ୍ଥ ାପିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ମହିମାରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱ ଳିତ ହୁଏ, ଯେପରିକି ଯିଶାୟ ଷଷ୍ଠ ଅଧ ାୟର ତୃତୀୟ ପଦରେ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତମାନେ ମଧ ଚିହ୍ନ ିତ କରିଥିଲେ। 9/11 ଥିଲା 1844 ରୁ ୧୮୬୩ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ର ଇତିହାସର ଭିତ୍ତ ି ପ୍ର ସ୍ତ ର, ଏବଂ ରବିବାର ନିୟମ ହେଉଛି ତାହାର ଶିରୋପ୍ର ସ୍ତ ର। ଗଣନା ପୁସ୍ତ କର

ପରିପ୍ରେ କ୍ଷ ୟ କିଛି କମ୍ ନୁହେଁ, ବରଂ ଗୀତ କିମ୍ବା ଦାଖକ୍ଷେ ତ୍ର ର ଦୃଷ୍ଟ ାନ୍ତ ର ଏକ ଚିତ୍ର ଣ, କାରଣ ପ୍ର ାଚୀନ ଇସ୍ର ାଏଲକୁ ଅତିକ୍ର ମ କରାଯାଉଥିବା ବେଳେ ପ୍ର ଭୁ ଯିହୋଶୂୟଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତ ିରେ ପ୍ର ବେଶ କରୁଥିଲେ।

ଏବଂ ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ନିଜର ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚ କରି କାନ୍ଦିଲେ; ଏବଂ ସେହି ରାତ୍ରିରେ ଲୋକମାନେ ବିଳାପ କଲେ। ଏବଂ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନ ମୋଶାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଆହରୋଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୁଞ୍ଜନ କଲେ; ଏବଂ ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହାୟ, ଯଦି ଆମେ ମିଶର ଦେଶରେ ମରିଯାଇଥାନ୍ତୁ! କିମ୍ବା ଯଦି ଆମେ ଏହି ପ୍ରାନ୍ତରରେ ମରିଯାଇଥାନ୍ତୁ! ଏବଂ କାହିଁକି ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମକୁ ଏହି ଦେଶକୁ ଆଣିଛନ୍ତି, ଯେଣୁ ଆମେ ତଲୱାରରେ ପଡ଼ିବା, ଏବଂ ଆମର ଭାର୍ଯ୍ୟାମାନେ ଓ ଆମର ସନ୍ତାନମାନେ ଲୁଟର ବସ୍ତୁ ହେବେ? ଆମ ପାଇଁ ମିଶରକୁ ଫେରିଯିବା କି ଅଧିକ ଭଲ ନୁହେଁ? ଏବଂ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ କହିଲେ, ଆସ, ଆମେ ଜଣେ ଅଧିନାୟକ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା, ଏବଂ ମିଶରକୁ ଫେରିଯିବା।

ତାହାପରେ ମୋଶା ଓ ଆହରୋଣ ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସଭାର ସମ୍ମୁଖରେ ମୁହଁ ନମାଇ ପଡ଼ିଗଲେ। ଏବଂ ନୂନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୂଆ ଓ ଯିଫୁନ୍ନେହଙ୍କ ପୁତ୍ର କାଲେବ, ଯେମାନେ ସେହି ଦେଶକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଥିଲେ, ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ବସ୍ତ୍ର ଛିଣ୍ଡିଦେଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମାଜକୁ କହିଲେ, ଏହା କହି,

ଆମେ ଯେ ଦେଶକୁ ଗୁପ୍ତରୂପେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଅତିକ୍ରମ କରିଛୁ, ସେହି ଦେଶ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଦେଶ। ଯଦି ପ୍ରଭୁ ଆମ ପ୍ରତି ପ୍ରସନ୍ନ ହେବେ, ତେବେ ସେ ଆମକୁ ଏହି ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଏବଂ ଏହା ଆମକୁ ଦେବେ; ସେହି ଦେଶ କ୍ଷୀର ଓ ମଧୁରେ ପ୍ରବାହିତ୍। କେବଳ ତୁମେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କରିବା ନାହିଁ, ଏବଂ ସେହି ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରିବା ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ଆମ ପାଇଁ ରୁଟିସ୍ୱରୂପ; ସେମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସରିଯାଇଛି, ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ଆମ ସହିତ ଅଛନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରିବା ନାହିଁ।

କିନ୍ତୁ ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥର ମାରି ହତ୍ୟା କରିବାକୁ କହିଲା। ଏବଂ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ସମାଗମ ତମ୍ବୁରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମା ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା। ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହି ଲୋକମାନେ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ ଅବମାନ କରିବେ? ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେତେ ସମସ୍ତ ଚିହ୍ନ ଦେଖାଇଛି, ସେସବୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ?

ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମହାମାରୀଦ୍ୱାରା ଆଘାତ କରିବି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବି; ଏବଂ ତୁମଠାରୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ବଡ଼ ଓ ଅଧିକ ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ଜାତି ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବି।

ଏବଂ ମୋଶେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, ତେବେ ମିଶ୍ରୀୟମାନେ ଏହା ଶୁଣିବେ; କାରଣ ତୁମେ ତୁମ ଶକ୍ତିରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିଛ; ଏବଂ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଏହି ଦେଶର ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ କହିବେ; କାରଣ ସେମାନେ ଶୁଣିଛନ୍ତି ଯେ, ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛ, ଏବଂ ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମକୁ ମୁହାଁମୁହିଁ ଦେଖାଯାଏ, ଏବଂ ତୁମ ମେଘ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବସ୍ଥିତ ରହେ, ଏବଂ ତୁମେ ଦିନବେଳେ ମେଘସ୍ତମ୍ଭରେ ଓ ରାତିରେ ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭରେ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଆଗରେ ଯାଅ। ଏବେ ଯଦି ତୁମେ ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକ ମଣିଷ ପରି ବଧ କରିବ, ତେବେ ଯେସମସ୍ତ ଜାତି ତୁମର କୀର୍ତ୍ତି ଶୁଣିଛନ୍ତି, ସେମାନେ କହିବେ, ଯେହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବେ ବୋଲି ଯେ ଦେଶର ଶପଥ କରିଥିଲେ, ସେହି ଦେଶକୁ ଆଣି ପହଞ୍ଚାଇବାରେ ସମର୍ଥ ହେଲେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ବଧ କରିଛନ୍ତି।

ଏବେ, ମୁଁ ତୁମକୁ ବିନୟ କରୁଛି, ତୁମେ ଯେପରି କହିଛ, ସେହିପରି ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଶକ୍ତି ମହାନ ହେଉ, କହିଥାଇ, ପ୍ରଭୁ ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁ ଓ ମହାଦୟାଳୁ, ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଦୋଷୀଙ୍କୁ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ନିର୍ଦୋଷ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି ନାହିଁ; ସେ ପିତାମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟାୟର ଦଣ୍ଡ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣନ୍ତି। ମୁଁ ତୁମକୁ ବିନୟ କରୁଛି, ତୁମ ମହାଦୟା ଅନୁସାରେ ଏହି ଜନମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟାୟକୁ କ୍ଷମା କର, ଏବଂ ଯେପରି ତୁମେ ମିଶରରୁ ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଜନମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିଆସିଛ।

ତାହାପରେ ପ୍ରଭୁ କହିଲେ, "ତୁମ ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ ମୁଁ କ୍ଷମା କରିଅଛି; କିନ୍ତୁ ଯେପରି ନିଶ୍ଚୟ ମୁଁ ଜୀବିତ ଅଛି, ସେପରି ନିଶ୍ଚୟ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ।"

ଯେହେତୁ ସେହି ସମସ୍ତ ଲୋକ ମୋର ମହିମା ଓ ମୁଁ ମିଶରରେ ଏବଂ ଅରଣ୍ୟ ରେ କରିଥିବା ମୋର ଆଶ୍ଚ ର୍ଯ୍ୟ କର କାର୍ଯ୍ୟ ମାନଙ୍କ ୁ ଦେଖିଥିଲେ, ତଥାପି ଏହି ଦଶଥର ମୋତେ ପରୀକ୍ଷ ା କରିଛନ୍ତ ି ଏବଂ ମୋର ସ୍ୱ ରକୁ ଶୁଣିନାହାନ୍ତ ି; ନିଶ୍ଚ ୟ ସେମାନେ ସେହି ଦେଶକୁ ଦେଖିବେ ନାହିଁ, ଯାହାକୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ୁ ଶପଥ କରିଥିଲି; ଏବଂ ଯେମାନେ ମୋତେ କ୍ରେ ାଧିତ କରିଛନ୍ତ ି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ ରୁ କେହି ମଧ ତାହାକୁ ଦେଖିବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ମୋର ଦାସ କାଲେବ, କାରଣ ତାଙ୍କ ସହିତ ଭିନ୍ନ ଆତ୍ମ ା ଥିଲା ଏବଂ ସେ ସମ୍ପ ୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ମୋତେ ଅନୁସରଣ କରିଛନ୍ତ ି, ତାଙ୍କ ୁ ମୁଁ ସେହି ଦେଶରେ ପ୍ର ବେଶ କରାଇବି, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଯାଇଥିଲେ; ଏବଂ ତାଙ୍କ ର ବଂଶ ତାହାକୁ ଅଧିକାର କରିବ। (ଏବେ ଅମାଲେକୀୟମାନେ ଓ କାନାନୀୟମାନେ ଉପତ୍ୟ କାରେ ବସବାସ କରୁଥିଲେ।) ଆସନ୍ତ ାକାଲି ତୁମେ ଫେରି ଲୋହିତ ସାଗରର ପଥେ ଅରଣ୍ୟ କୁ ଯାଅ।

ଏବଂ ଯେହୋବା ମୋଶା ଓ ଆହରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରୁଥିବା ଏହି ଦୁଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ମୁଁ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସହିବି? ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଅଭିଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି, ସେହି ଅଭିଯୋଗ ମୁଁ ଶୁଣିଛି। ସେମାନଙ୍କୁ କହ, ‘ଯେହୋବା କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ଯେପରି ସତ୍ୟ ସଜୀବ, ସେପରି ତୁମେ ମୋ କର୍ଣ୍ଣରେ ଯାହା କହିଛ, ମୁଁ ସେହିପରି ତୁମ ପ୍ରତି କରିବି। ତୁମମାନଙ୍କର ମୃତଦେହ ଏହି ପ୍ରାନ୍ତରରେ ପଡ଼ିରହିବ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେମାନଙ୍କର ଗଣନା ହୋଇଥିଲା, ତୁମମାନଙ୍କ ସମଗ୍ର ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ, କୋଡ଼ି ବର୍ଷରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଯେଉଁମାନେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ସେହି ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ, ଯାହାରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବସାଇବା ପାଇଁ ମୁଁ ଶପଥ କରିଥିଲି; କେବଳ ଯିଫୁନ୍ନୀଙ୍କ ପୁଅ କାଲେବ ଓ ନୂନଙ୍କ ପୁଅ ଯିହୋଶୂୟ ବ୍ୟତୀତ। କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଶିଶୁମାନେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ତୁମେ କହିଥିଲ ଯେ ସେମାନେ ଲୁଟର ସାମଗ୍ରୀ ହେବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଭିତରକୁ ଆଣିବି, ଏବଂ ତୁମେ ଯେ ଦେଶକୁ ତୁଚ୍ଛ କରିଛ, ସେହି ଦେଶକୁ ସେମାନେ ଜାଣିବେ। କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି, ତୁମମାନଙ୍କର ମୃତଦେହ ଏହି ପ୍ରାନ୍ତରରେ ପଡ଼ିରହିବ। ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଘୁରିବେ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ବ୍ୟଭିଚାରର ଫଳ ଭୋଗିବେ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କର ମୃତଦେହ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇନଯାଏ। ତୁମେ ଯେତେଦିନ ସେହି ଦେଶକୁ ଗୁପ୍ତରୂପେ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲ, ଅର୍ଥାତ୍ ଚାଳିଶ ଦିନ, ପ୍ରତି ଦିନ ପାଇଁ ଏକ ବର୍ଷ ହିସାବରେ, ସେପରି ତୁମେ ତୁମମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ବହିବ, ଅର୍ଥାତ୍ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ; ଏବଂ ତୁମେ ମୋର ପ୍ରତିଜ୍ଞାଭଙ୍ଗକୁ ଜାଣିବ।’”

ମୁଁ ପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଅଛି, ଯେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଦୁଷ୍ଟ ସମାଜ ମୋର ବିରୋଧରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହିପରି କରିବି; ଏହି ଅରଣ୍ୟରେ ସେମାନେ ନଷ୍ଟ ହେବେ, ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନେ ମରିଯିବେ। ଆଉ ଯେମାନଙ୍କୁ ମୋଶା ଦେଶଟି ଗୁପ୍ତରୂପେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ପଠାଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଫେରିଆସି ଦେଶ ବିଷୟରେ କୁସମ୍ବାଦ ପ୍ରଚାର କରି ସମସ୍ତ ସମାଜକୁ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଗୁଞ୍ଜନ କରାଇଲେ; ହଁ, ସେହି ଲୋକମାନେ, ଯେମାନେ ଦେଶ ବିଷୟରେ ସେହି କୁସମ୍ବାଦ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ମହାମାରୀରେ ମରିଗଲେ।

କିନ୍ତୁ ନୂନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁଆ ଓ ଯେଫୁନ୍ନେହଙ୍କ ପୁତ୍ର କାଲେବ, ଯେମାନେ ସେହି ଦେଶକୁ ଚରମାନଙ୍କ ପରି ଖୋଜିବାକୁ ଯାଇଥିବା ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଥିଲେ, ସେମାନେ ମାତ୍ର ଜୀବିତ ରହିଲେ। ଗଣନା 14:1–38।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଚିନ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।